

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL ZUČ 1974-1975 NA POČEST 30. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČSSR

Jiráskův HRONOV

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

SLOVO O ZUČ

Hovoří dr. Miroslav Bukovský,
ředitel ÚKVČ Praha:

„Hlavním směrem, jímž se bude dále rozvíjet aktivita, vyjádřená jubilejním Jiráskovým Hronovem, souvisí se všemi dramaturgickými a zejména ideologickými a kulturně politickými aspekty, obsaženými v programu letošní přehlídky. Jsou to myšlenky boje za novou socialistickou společnost, myšlenky proletářského internacionalismu a společenské angažovanosti. V tomto duchu se bude rozvíjet činnost ve všech oborech ZUČ, v celé kulturně výchovné oblasti. Už dnes promýšlejí kulturní pracovníci přístupy k přípravám na XV. sjezd KSČ, k volbám do národních výborů, v nichž celá oblast zájmové umělecké činnosti prokáže vysokou ideovou výzrálost a společenskou aktivitu. Hlavní směry kulturně výchovné činnosti, vyhlášené pro rok 1976 předpokládají, že řídicí orgány všech stupňů učiní vše pro rozvoj zájmové umělecké činnosti na základě úkolů vytčených podle podmínek krajů, okresů i míst, které jsou součástí jednotných plánů kulturně výchovné činnosti. Domnívám se, že důležitým předpokladem efektivnosti práce je především zkvalitnění koordinace mezi všemi partnery, národními výbory, společenskými organizacemi — zejména ROH, SSM, SDR ČSR, SČSP. Ti všichni společným úsilím mohou přispět nejen dalšímu úspěšnému rozvoji zájmové umělecké čin-

Pokračování na str. 2

8'75

▲
Z inscenace hry M. Zacharova Tempo 1929, kterou dnes uvede sovětský amatérský soubor Lidového divadla Domu kultury Vyborg v Leningradské oblasti. Sovětští hosté sledují průběh národní přehlídky amatérského divadla od samého počátku velmi pozorně; kromě toho navštívili některá místa v našem kraji včetně Hradce Králové a Náchoda.

(chvíle na včerejší technické zkoušce sovětské hry Tempo s B. P. Furne, režisérem Lido-vého divadla ve Vyborgu)

Lidové divadlo, ten název se v Sovětském svazu nedosahuje snadno. Soubor, který ho nese ve svém záhlaví musí prokázat mnohaletou systematickou práci, musí prokázat umělecké výsledky v řadě inscenací.

Znamená to, že je to vlastně také výsledek vaší práce?

Jedinec v dobrém divadle mnoho neznamená, divadlo je práce kolektivu, který teprve může úspěch jednotlivce udělat. Můj podíl je jdině v tom, že mám tu čest pomáhat tvořit takový kolektiv, který v na-

Zkouší Boris Petrovič

šem Domě kultury pracuje a který dnes uvidíte.

Jak jste přišli na myšlenku nastudovat právě tuto hru, která má zvláštní formu?

Kompozice M. Zacharova přibližuje nejen sovětské divadlo počátků třicátých let s hledištěm formy, ale ukazuje mladým divákům etické zdroje vítězství sovětské společnosti, velké budovatelské úspěchy prvních pětiletok, které plně zformovaly charakter socialistického člověka v naší zemi. To je vlastně hlavní důvod, proč jsme nastudovali tuto hru.

Jaká je organizace studia jednotlivých představení ve vašem souboru?

Klademe hlavní důraz na důsledné poznání myšlenky inscenace, tvůrčí metody autora. Hráli jsme Arbuzova, Bragin-ského-Rjazanova, v poslední době i náročné Moliéra (nastudovali jsme jeho Tartuffa). Zacharovova scénická kompozice je do jisté míry novou formou v práci našeho souboru, formou, která herce a celý kolektiv plně zaujala. V průměru má každá inscenace u nás nejméně 50 zkoušek; hru Tempo tisíce devět set dvacet devět jsme začali dramaturgicko režijně připravovat v minulém roce, letos na jaře po premiéře Tartuffa se rozběhly naplno zkoušky této inscenace, s kterou k vám přijíždíme.

Jak se vám pracuje zde v Jiráskově divadle?

Jsem plně spokojen, technika divadla je na vysoké odborné úrovni a musím se přiznat, že pracujeme s určitým rozčecháním. To víte, tradice vždy svazuje ruce, ale také zavazuje. Chceme, abyste byli s naší prací spokojeni a zároveň doufáme, že budeme moci společně s vašimi diváky přiblížit umění velkého dramatika Nikolaje Pogodina, kterého máme myslím, společně rádi a vždycky se k němu vracíme. (Při stavbě scény, nošení kulis a za pracovního osvětlení zaznamenal pp v čase 21 hod. — 24.00 hod.).

ÚSTŘEONÍ POROTA HODNOTÍ

B. BRECHT: PUŠKY PANÍ CARRAROVÉ

Bertolt Brecht neměl a nemá na našich profesionálních i amatérských — scénách zatím trvalé domácí právo. Proto je inscenace každé jeho hry na straně jedné významnou zásluhou, na straně druhé stále ještě průnikem na pole ne dostatečně zmapované. A obojí — jak ta zásluha tak ona průzkumná výprava — se zvětšuje, jde-li o práci amatérského souboru. Divadelní soubor ZK ROH PAL Magneton z Kroměříže se tohoto zvýšeného a zvětšeného úkolu podjal. A uspěl.

Pušky paní Carrarové je hra v jistém směru „nebrechtovská“ — to jest podává daleko více reálný pravděpodobný obraz života než demonstrovat divadelními principy jistou myšlenku. Brecht se ovšem nezapře. Neboť nejde jen o realistický příběh ze španělské občanské války a situaci, v níž matka pošle svého syna bojovat proti násilí a bezpráví, přestože před tím za každou cenu hájila jeho život a chtěla jej uchovat v klidném zázemí domova. Jde také o ohroženou společenskou myšlenku — chcete-li společenskou a politickou diskursi — o možnosti zůstat v tomto světě neutrálním, nezvolit si stranu a barvu. Je

Bertolt Brecht: Pušky paní Carrarové

to zase ona brechtovská výzva poznat svět, abychom jej měnili ve svět lidský, ve svět člověka. Samozřejmě, že toto poslání je sděleno jistě i vlastním řešením situace, předvedeno na základě dějových faktů. Ale je také provedeno a zveřejněno v podobě klasického brechtovského kladení otázek a jejich zodpovězením, tak jak to přímo školsky demonstrovat scéna rozhovoru Pedra Jaquerase s farářem. Je tedy jedinou možností jevištní realizace obsáhnout jak onu polohu realistickou tak i onu polohu výrazně diskursní. Režisér Alois Hajda si k oné druhé poloze našel klíč už v předehře: v prologu, v němž autentické Brechtovy poznámky o poslání divadla rozehrál neobyčejně šťastným a živým způsobem a připomněl naléhavým oslovením diváka, jež si Brecht tolik přál a vyžadoval, právě onen základní smysl divadla, které od pozorování světa dospívá k jeho poznání a přeměně. Ve spolupráci s herci našel pak znamenité řešení přechodu k vlastnímu textu aktovky, kdy zaposlouchání do výstřelů z postav civilních, z těch, kteří spolu s námi přemýšlejí o tom, jak hrát divadlo, dělá postavy hry. Postavy aktivně jednajících slovem, postavy přesně akcentující každou akci, postavy cílevědomě směřující k jádru toho, co chtějí a mají v rámci koncepce říci. Nepochybně jsou tu rozdíly mezi jednotlivými představiteli co do míry talentu i zkušeností, ale nejpozoruhodnější je tu na hereckém obsazení vyrovnanost, jež stejnými prostředky směřuje k tomu, aby tlumočila stále tak současný a naléhavý text velkého socialistického autora.

Jan Císar

Pokračování ze str. 1

nosti, ale zejména tomu, že bude dobře plnit své kulturně politické a zvláště pak výchovné funkce. Období na něž se nyní společně připravujeme zavazuje k nové aktivitě, další usilovné práci, jejímž výrazem je i letošní ročník Jiráskova Hronova. O vytváření dalších pod-

SLOVO O ZUČ

mínek rozvoje zájmové umělecké činnosti, výsledcích, které přináší jubilejní ročník národní přehlídky amatérských divadelních souborů i o problémech, jež na ni bezprostředně navazují, se hovořilo včera odpoledne v salónu učiliště ČSSD. Besedy se kromě hostů festivalu, dr. M. Bukovského, ředitele UKVČ a s. Kerdy, zástupce ČUV SSM zúčastnili členové PV 45. JH.

Dřevíčská ZDŠ, kde jsou ubytováni členové klubu mladých, dopoledne zela prázdnotou, účastníci klubu nebyli k nalezení. Zato v sále kina panoval hluk a ruch italského tržiště. Pomyslné stánky s ovocem, zeleninou a rybami, „opravdoví“ prodavači, kupující, chlapec, který ukradne pomeranč, a jeho otec, jenž ho zachrání před rozlíceným davem temperamntních „Italů“.

Perto, per-tanto, per-tuto - prostě jazykové

prostředky k vyjádření jednoduchého příběhu, o to však mnohem bohatší pohybové možnosti tady používali mladí adepti hereckého umění „Stop, stačí“ — přerušila atmosféru tržiště lektorka Soňa Pavelková a požádala účastníky, aby se přesunuli na louku u koupaliště, kde čekali pracovníci Čs. televize, aby natočili několik záběrů z práce klubu. V přestávce mezi filmováním usedla skupina herců — amatérů do stínu. „Je nás tu 35 mladých z celé republiky. Je to nejlepší školení, jaké bychom si mohli přát. A lektori? To jsou ohromní lidé. Něco takového jsme si ani nepředstavovali,“ říkali členové klubu. Již po několik let se ve Velkém Dřevíči pravidelně v průběhu Jiráskova Hronova scházejí, aby se teoreticky i prakticky seznámili se základy hereckého umění. Někteří si je vybrali jako svého koníčka, jiní sní o tom, že to jednou snad bude jejich povolání. Tak tedy všem: Zlomte vaz!

KLUBY

— ta —

D Ě K U J E M E

Stáli jsme před budovou městského národního výboru a nemohli jsme se rozloučit. S městem, s divadlem s řadou přátel, s tou nepostižitelnou atmosférou Jiráskova Hronova. Byl ukončen akt rozloučení, snad vše již bylo řečeno, ale my jsme cítili ještě jeden sluh. Zdálo se nám, že jsme dost nepoděkovali hronovskému publiku, které tolik podpořilo celý náš soubor v průběhu všech tří představení a které nám v závěru dovolilo prožít chvíle, na které se nezapomíná. A jestliže se uskuteční v pořadatelství době ono uvažované další představení našeho Silvestra, pak at' je chápáno jako skromné vyjádření našich díků.

Dramatický odbor A. Jirásek
KK ROH Úpice

OCHOTNICKÉ MLÁDÍ V HRONOVĚ

Věkem, duchem, zaujetím i humorem jsou mladí členové Divadélka Zámečnické Obvodního domu pionýrů a mládeže z Prahy 5, kteří přijeli na Hronov s Puškinovou jednoaktovkou Kamenný host. Porota vyslovila soud nad jejich inscenací, poradila jak dál, jako u jiných souborů všimla si konečného výsledku jejich úsilí. Za tím vším jsou však roky úporné práce celého kolektivu, který pedagogicky vede Bohumil Křížek, člen Divadla E. F. Buriana. Jejich představení Kamenného hosta v sálku dřevického kina bylo nabito vzrušením, zaujetím, radostí ze hry i když v parném letním odpolení se dost těžko dýchalo i publiku. A pak konec, bouřlivý potlesk, volání „Bravo“ anglického delegáta a hlasitý údiv Američanek „very young but beautiful...“

Premiéra na Hronově je tedy za nimi. Nohy bolí, ruce bolí, i opona je z toho trochu „utahaná“ a povolila — Jenže, to není nic podstatného, humor a elán mládeže i jejich vedoucích hned tak něco nezlomí. Již od soboty sami upravovali sálek ku hraní, vděčně přijali dobrou pomoc hronovských techniků z divadla. A mají přání i závazek — dělat dál, aby mohli opět přijet na Hronov. Držme jim palce! —vp—

■ Nezapomínáme na hronovského rodáka, architekta inž. Jindřicha Freiwalda, podle jehož projektu bylo vybudováno Jiráskovo divadlo. Byl zákeřně zavražděn fašisty dne 9. května 1945 na hranicích Prahy (blízko Kunratic), kde je památníček, ke kterému docházejí hronovští rodáci, kteří se v Praze scházejí. Ap

V květnu 1974 — v pátém roce trvání SČDO — vyhlásil ústřední výbor Svazu na počest 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou Soutěž aktivity členských souborů, která měla přispět k tomu, aby členské soubory v maximální míře dokumentovaly růst tvůrčí aktivity pracujících a přispěly k plnění ideových a esteticko výchovných cílů, jak je v duchu linie XIV. sjezdu KSČ vytyčují v rámci své působnosti státní a odborové orgány i společenské organizace.

Dnes, kdy soutěž skončila, můžeme s radostí konstatovat, že splnila v plné míře záměr a vedle toho, že byla pro soubory pobídkou ke zintenzivnění a prohloubení práce, přinesla takové množ-

SOUTĚŽ AKTIVITY ČLENSKÝCH SOUBORŮ SČDO

ství informací, že z nich bude možno čerpat poučení v mnoha směrech a vyvozovat závěry, jaké jsme dosud dělat nemohli pro nedostatek podkladů.

Soutěž aktivity sledovala především hlediska četnosti akcí divadelních i mimodivadelních, zachytila mj. účast na různých typech školení a registrovala instruktorskou pomoc vyspělých souborů kolektivům začínajícím. Nejdůležitějším poznatkem, který soutěž přinesla, jsou překvapivě vysoká čísla dokumentující účast ochotníků a amatérských loutkářů na společenském a politickém životě společnosti. Počet funkcionářů strnických, odborářských a mládežnických, počet členů a poslanců NV, množství funkcionářů NF — prostě počet všech těchto veřejných funkcí je (v 65 soutěžících souborech ochotnických a loutkářských) 1.344.

Ústřední výbor SČDO dnes po zásluze odměňuje za účast v Soutěži aktivity všechny soutěžící soubory, neboť splnili limit; odměnou je grafický list. První čtyři soubory v každé kategorii (ochotnické a loutkářské) ještě finanční nebo věcnou odměnou, jejichž udělení umožnilo MK ČSR, SDR ČSR a DILA.

Ústřední výbor SČDO děkuje všem soutěžícím souborům za intenzivní činnost i za trpělivost a vytrvalost při sestavování měsíčních hlášení a těší se, že se nejen s nimi, ale ještě s mnoha dalšími se setká v akcích, jež připravuje do budoucna.

Dr. Milan Kyška

Pražské amatérské divadlo se rozvíjí, na rozdíl od jiných krajů, ve zcela specifických podmínkách, uprostřed nejhustější sítě profesionálních divadel a vůbec všech druhů profesionálního umění. Existence několika set kolektivů zájmové umělecké činnosti však dokazuje, že ani v takovéto situaci lidé nepropadají ryze konzumnímu způsobu života a že neztrácejí touhu sami něco tvořit, sami se umělecky projevovat, vyjadřovat a realizovat. Pro budoucnost pražského amatérského divadla je důležitý zájem mladých lidí, jejich zapojování do divadelních souborů, účast na školeních, kurzech apod. Výbor pražské organizace SČDO spolu s Kulturním domem hl. města Prahy bude dále soustavou promyšlených akcí usilovat o to, aby se dále zvyšovala jeho ideová a umělecká úroveň, socialistický charakter, jeho společenský význam, autorita a prestiž.

V rámci setkání Pražáků vystoupil profesionálně ambiciózní amatérský soubor LA VACARIA, který vyvolával u přítomných bouři smíchů a spontánního potlesku (i v průběhu jednotlivých programových čísel). Jeho vystoupení přispělo k obecně dobré atmosféře. Po něm se ještě diskutovalo ve skupinách o problémech práce pražských amatérských divadelních souborů až téměř do večerního představení. —vn—

O 45. Jiráskově Hronově

dr. Milan Kyška,
předseda ÚV SČDO:

Pro Svaz českých divadelních ochotníků znamená jubilejní 45. Jiráskův Hronov totéž co tribuna sloužící do jisté míry i vyhlášení výsledků soutěže aktivity členských souborů Svazu. Dnešním slavnostním vyhlášením ukončíme jednu významnou etapu v životě naší organizace, která nepochybně ovlivní i činnost v dalším období, protože v budou-

cnosti chceme výsledků soutěže použít k dalšímu prohloubení řídicí funkce svazových orgánů všech stupňů vůči členům. Význam naší soutěže v podstatě spočíval v aktivizaci souborů, podchycení jejich aktivity a získání informací o jejich životě a účasti na společenském dění v místě působení. Důležité ovšem je, že výsledky s nimiž se setkáváme, ve většině případů odrážejí působení amatérských kolektivů v běžném siova smyslu — jejich společenská aktivita nebyla soutěží vyvolána, pouze registrována, zachycena. Informace, které jsme získali jsou velmi zajímavé a postihují nejširší okruhy zájmu amatérských kolektivů o veřejné věci a nejen zájem, ale přímou zainteresovanost ve veřejných funkcích a dalších složkách práce. Ve smyslu programového prohlášení SČDO, přijatého na loňské konferenci Svazu, zpracujeme získané informace do materiálu, který poskytneme ministerstvu kultury, ÚKVC i dalším zájemcům.

Na letošním Jiráskově Hronově pozorujeme také potěšitelné zvýšení počtu krajo- vých setkání členů SČDO i prohloubení programu schůzek, jichž se zúčastňují nejen členové svazu, ale ochotníci vůbec, spolu s kulturními pracovníky kraje. V některých případech dochází ke kontaktům mezi amatéry a profesionálními umělci, které zcela jistě povedou k užitečné spolupráci. Zajímavé je, že program schůzek se neomezuje na pouhou informaci, ale slouží i hledání společného postupu amatérského divadla a jeho rozvoji.

VÝSLEDKY

Vítězné soubory a odměny v soutěži aktivity:

ochotnické:
1. DS SZK MOTORLET - IPS (Praha Kčs 3.000; 2. DS J. K. Tyl Rakovník Kčs 2.000; 3. DS J. K. Tyl Čelákovice Kčs 1.000. loutkářské:

1. PIMPRLE (Praha) Kčs 2.000; 2. Říše loutek (Praha) Kčs 1.000; 3. Zvoneček (Praha) Kčs 800. Dr. Milan Kyška

VČERA

■ Odpoledne se stalo učiliště ČSSD v Hronově hostitelem sovětského divadelního souboru z Vyborgu a zástupců závodů, které přijaly patronát nad jeho vystoupením, n. p. Stavostroj a JZD Jasenná. V salónku, v němž je velmi pěkné prostředí, se rozvinula neformální přátelská beseda.

■ Včera před večerním představením kroměřížského souboru připravovali redaktoři Čs. rozhlasu krátké rozhovory pro dnešní ranní vysílání, hovořili s účastníky letošního Jiráskova Hronova o jejich dojmech z dosavadního průběhu národní přehlídky amatérského divadla.

■ Výstavu divadelních fotografií Karla Mince, nazvanou Za socialistický Jiráskův Hronov navštívil včera spolu s dalšími hosty dr. Miroslav Bukovský, ředitel Ústavu pro kulturně výchovnou činnost Praha, který se rovněž zúčastnil večerního představení hry Bertolta Brechta Pušky paní Carrarové.

DNES

■ Omlouváme se čtenářům za chybu, k níž došlo včera v čísle 7. na straně třetí v článku o práci v divadelním souboru ZK ROH Škoda Plzeň. Titulek měl správně znít Hledání divadelní radosti.

■ V 9 hodin dopoledne bylo zahájeno setkání ochotníků, které připravil Svaz českých divadelních ochotníků a vyhlásil tam výsledky velmi podnětné soutěže aktivity.

13.00 - Rozloučení se souborem Kroměříž - MěstNV

16.00 - Soubor SSSR

19.30 - Soubor SSSR

Divadelní soubor Domu kultury Vyborg, Leningradská oblast
17.30 - Dechový orchestr JKP Mír Jaroměř - Jiráskovy sady

Každý okamžik, který člověk prožije ve společnosti Karla Mince se velmi přesně zapisuje do paměti. Kdo ví, možná je to tím, že k jeho zvykům nepatří hovořit příliš a to co řekne, zpravidla „sedí“. Potkáváme se na nejrůznějších místech v Hronově — od časněho rána až do pozdního odpoledne. S sebou má vždy svůj Roleiflex, jímž zachycuje amatérská divadelní představení. A jestliže se v rozhovorech s ním obvykle uplatní spíše úsměv, náznak nebo pokývnutí hlavou než podrobné vyprávění, není to tím, že by snad chybělo téma, to bychom mu křivdili. Když se Karel Minc dá do vyprávění, mohl by člověk poslouchat celé hodiny a tak či onak bychom se stejně do-

UMĚNÍ ZACHYTIT TMU

stali k fotografii a fotografování, diskutovali bychom o divadle v té podobě, v jaké je vidí právě on. Není to nezajímavé vyprávění, když naznačuje některé možnosti využití aparátu ve složitých podmínkách jeviště, hovoří o volbě námětu pro fotografii, která nemá být pouhým dokumentem náhodně zvolené akce, ale snímkem, jenž v každém okamžiku může vyvolat atmosféru dramatické situace nebo představu o scénickém řešení. Předpokládá to člověka zaujatého svou věcí neobyčejně šetrného, protože při fotografování amatérských představení není možné přijít na zkoušku a podle potřeby několikrát opakovat stejný moment hry — a všechny tyto vlastnosti u Karla Mince oceňují amatérské soubory, jejichž inscenace zachytí fotografií. Je to těžká, složitá, náročná a odpovědná práce, jejíž výsledek se nedostaví ihned, třebaže snímky jsou brzy k dispozici jak souborům, tak tisku a potřebám dokumentace. Její význam spočívá i v tom, že za léta se nashromáždí velmi cenný obrazový materiál, kdykoli použitelný, protože Karel Minc od počátku své práce věnoval pozornost budování a doplňování archivu negativů. Výstava instalovaná v přednáškovém sále Jiráskova divadla, která vyjadřuje ve výběru snímků malou část díla Karla Mince, je toho nejlepším důkazem. Ale když se jejich autora zeptáte — proč věnoval tolik úsilí právě divadelní fotografii a zvláště pak práci pro potřeby amatérského divadla, nedostanete odpověď. Karel Minc se pustí do vyprávění o Karlu Drbohlavovi, přátelích a spolupracovnících z divadla, ale o divadle samotném prozradí velice málo. Snad je to tím, že mu věnoval tak velkou část života, srostl s ním a jeho názor na ně se promítá do výsledků práce, jejichž součástí je i zájem o to, aby byly zachovány. Těžko bychom potkali skromnějšího a pilnějšího člověka — dovede být vždy tam, kde je třeba být, aby detail z inscenace odpovídal jeho představám, aby byl totožný i s představou výtvarníka, který připravil scénu — a když se rozhovoří o tom, jaké umění je zachytit na snímku divadelní tmu a přitom zachovat srozumitelnost a čitelnost fotografie, začínáte věřit i tomu, že možné je snad všechno: Jen mít chuť, vůli a odvahu pustit se do práce. A to Karel Minc vždycky měl — a nejen odvahu, ale také cit pro práci ostatních.

—k—

JIRÁSKŮV HRONOV,

zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — č. 8, 1975. Redaktoři: Milan Marek, Věra Pokorná. Vydává Přípravný výbor 45. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov — 8. srpna 1975. Cena 1,— Kčs.

- 18.30 - Uvítání souboru z Púchova
- 20.00 - Taneční orchestr Styl Náchod - Jiráskovy sady
- 21.00 - Společenský večer - ZK MAJ
- 22.00 - Beseda se sovětským souborem - Staropadolská hospoda
- 22.00 - Porada poroty a členů PV 45. JH - ZDŠ

■ Je třeba pochválit personál hronovské Staropadolské hospody, v níž probíhají tradiční setkání zástupců patronátních závodů se soubory, jež účinkují v programu Jiráskova Hronova. 6. srpna večer tam probíhaly besedy a společenská setkání se souborem z Prahy a Poděbrad a je nutné říci, že nejen obsluha, ale také celkové prostředí přispěly k dobré náladě.

■ Členové divadelního souboru z Prahy, kteří uvedli v programu letošní přehlídky inscenaci malého dramatu A. S. Puškina Kamenný host (ve Velkém Dřevíči) se velmi pochvalně zmínili o obětavé práci techniky, která jim všemožně vyšla vstříc.

■ V Jiráskově divadle denně zajišťuje provoz skupina obětavých lidí, kteří ještě před zahájením festivalu měli plné ruce práce s instalací nového moderního stavědla. Výsledkem byl fakt, že v den zahájení už bylo divadlo připraveno ke zkouškám na jevišti. Stejní lidé se starají o provoz divadla i během přehlídky a je nutné říci, že dobře.

■ Ve čtvrtek si členové sovětského souboru prohlédli okresní město Náchod, položili kytice k pomníku padlých Rudarmejců u celnice a navštívili památník odhodlání a zrady v dobrošovské pevnosti.

ZÍTRA

- 8.00 - Přípravný výbor - MěstNV
- 9.00 - Diskusní kluby ZDŠ
- 12.00 - Rozloučení se sovětským souborem - MěstNV
- 14.00 - Rozloučení se zahradními hosty - MěstNV
- 17.00 - V. Višněvskij: Optimistická tragédie Divadelní soubor DK ROH Makyta Púchov
- 17.30 - Staropadolská dechovka ZK MAJ - Jiráskovy sady
- 20.00 - Zakončení 45. JH - Jiráskovo divadlo
- 20.00 - Fonetik Úpice - Jiráskovy sady
- 21.00 - Společenský večer Slávie
- 21. - Rozloučení s oficiálními hosty - MěstNV
- 22.00 - Beseda souboru s patronem Staropadolské